

plaats van het in de verklaring opgegeven bedrag slechts een deel in te houden en af te dragen, onder het aanhalen van de hiervoor onder 3 genoemde passage uit de Parlementaire Geschiedenis: “Een zorgvuldige taakuitoefening van de notaris brengt voorts mee dat hij ervoor zorgdraagt dat het in de verklaring vermelde bedrag wordt ingehouden op de koopsom, dan wel dat dit bedrag op een andere wijze wordt verrekend.” (Kamerstukken II, 2001-2002, 28 614, nr. 3).

Naar het oordeel van de kamer heeft de wetgever hier een zorgvuldige taakuitoefening jegens de verkrijger van het appartementsrecht op het oog gehad en niet een zorgvuldige taakuitoefening jegens de VvE. Redengevend hiervoor is de navolgende passage uit de Parlementaire Geschiedenis bij artikel 5:122 leden 5 en 6 BW:

“In de praktijk blijkt het niet altijd mogelijk om ten tijde van het verlijden van de akte van overdracht of toedeling duidelijkheid te hebben omtrent de omvang van de achterstallige bijdragen van de vreemdende appartementseigenaar. Daardoor komt het voor dat verkrijgers naderhand worden geconfronteerd met een vordering tot betaling van deze bijdragen aan de vereniging van eigenaars. Het nieuwe lid 5 van artikel 5:122 BW strekt ertoe, zulks te voorkomen. Daartoe wordt bepaald dat de notaris ervoor zorgdraagt dat aan de akte van overdracht of toedeling een verklaring wordt gehecht van het bestuur van de vereniging van eigenaars waarin de achterstallige bijdragen waarvoor de verkrijger uit hoofde van artikel 5:122 lid 3 BW aansprakelijk is, worden vermeld naar de stand van de dag van overdracht of toedeling. De aansprakelijkheid van de verkrijger dient dan beperkt te zijn tot het bedrag dat in de verklaring is vermeld. Aldus wordt dan ook in de tweede zin van lid 5 bepaald.” (Kamerstukken II, 2001-2002, 28 614, nr. 3).

Anders dan klaagster heeft gesteld volgt uit het systeem van de wet immers juist niet dat de bedragen door de notaris ingehouden of verrekend moeten worden. Indien dat het geval was geweest, zou de zin ontbreken aan de bepaling over hoofdelijke aansprakelijkheid van de verkrijger van het appartementsrecht voor bedoelde bedragen, zoals in lid 3 van artikel 5:122 BW is bepaald. De verklaring van de VvE is niet bestemd om de VvE zekerheid te bieden voor de betaling van eventuele achterstallige bijdragen aan de VvE, maar dient ervoor om duidelijkheid te verschaffen over de reikwijdte van de aansprakelijkheid van de verkrijger.

5.5 In dit geval heeft de notaris naar het oordeel van de kamer niet alleen juist maar ook zorgvuldig gehandeld. Hij heeft immers na afweging van de belangen de overdracht laten doorgaan, de VvE daarvan op de hoogte gesteld en de verkrijgers ingelicht over hun juridische positie, die vervolgens uitdrukkelijk door de respectieve verkrijgers is aanvaard.

5.6 Op grond van het voorgaande zal de kamer de klacht ongegrond verklaren.

Beslissing

De kamer voor het notariaat:

– verklaart de klacht ongegrond.

Procesrecht

67

Herziening in het notarieel tuchtrecht herzien

Gerechtshof Amsterdam
5 juni 2018, 200.222.518/01 NOT,
ECLI:NL:GHAMS:2018:1706
(mr. A.D.R.M. Boumans, mr. J.W.M. Tromp,
mr. B.J.M. Gehlen)
Noot Mr. M.C.J. Höfelt, deze noot heeft
betrekking op «TT» 2018/67 en «TT» 2018/68.

Notarieel tuchtrecht. Herziening. Ontvanke- lijkheid. Doorbreking appelverbod. Hoger beroep.

[Wna art. 99 lid 19]

Een verzoek tot herziening is zelden succesvol. Het gerechtshof bevestigt dat het mogelijk is om hoger beroep in te stellen tegen een beslissing van de kamer op een herzieningsverzoek, tenzij de uitspraak waarvan herziening is verzocht niet vatbaar is voor hoger beroep (zoals bijvoorbeeld een uitspraak waarbij verzet ongegrond is verklaard).

mr. drs. [naam], wonend te [plaats], verzoeker,
tegen

mr. [naam], notaris te [plaats], verweerder.

Hof:*1. Procesgang*

1.1. Bij beslissing van 13 juni 2017 (ECLI:NL:GHAMS:2017:2259) heeft het hof de beslissing van de kamer van het notariaat in het ressort 's-Hertogenbosch (hierna: de kamer) van 19 september 2016 (ECLI:NL:TNORSHE:2016:33) vernietigd, verzoeker niet-ontvankelijk verklaard in een deel van de klacht, één onderdeel van de klacht gegrond verklaard zonder oplegging van een maatregel en de klacht voor het overige ongegrond verklaard.

1.2. Op 6 september 2017 is ter griffie van het hof van de zijde van verzoeker ingekomen een verzoek van 11 juli 2017 (met bijlagen) strekkende tot herziening van bovenvermelde beslissing.

1.3. Bij brief van 13 september 2017, ingekomen op 14 september 2017, heeft de notaris een verweerschrift bij het hof ingediend.

1.4. Verzoeker heeft bij brief van 7 maart 2018, bij het hof ingekomen op 9 maart 2018, nadere producties met toelichting bij het hof ingediend.

1.5. De notaris heeft bij brief van 9 maart 2018, bij het hof ingekomen op 12 maart 2018, gereageerd en nadere producties bij het hof ingediend.

1.6. Het herzieningsverzoek is behandeld ter openbare terechtzitting van het hof van 22 maart 2018. Verzoeker en de notaris zijn verschenen en hebben het woord gevoerd; verzoeker aan de hand van een aan het hof overgelegde pleitnota (met bijlagen).

2. De grondslag van het herzieningsverzoek

Verzoeker heeft verzocht om herziening van de beslissing van dit hof van 13 juni 2017 omdat volgens hem sprake is van feiten en omstandigheden die herziening rechtvaardigen. De daartoe aangevoerde gronden zullen hierna onder 4. aan de orde komen.

3. Standpunt van de notaris

De notaris heeft verweer gevoerd. Het standpunt van de notaris wordt, voor zover relevant, hieronder besproken.

4. Beoordeling van het herzieningsverzoek

4.1. Het hof overweegt als volgt. Volgens vaste rechtspraak van dit hof kan op verzoek van een partij een onherroepelijk geworden beslissing worden herzien op grond van nauwkeurig omschreven feiten of omstandigheden die:

- a. hebben plaatsgevonden vóór de uitspraak;
- b. bij verzoek(st)er vóór de uitspraak niet bekend waren en redelijkerwijs niet bekend konden zijn;
- c. ingeval zij bij de tuchtrechter vóór de uitspraak bekend zouden zijn geweest, het ernstige vermoeden rechtvaardigen dat de tuchtrechter tot een andere beslissing zou zijn gekomen.

Deze vereisten zijn cumulatief.

4.2. Daarnaast geldt dat de beslissing in kracht van gewijsde moet zijn gegaan en voorts dat het verzoek tot herziening dient te worden gedaan binnen een redelijke termijn na het bekend worden bij verzoek(st)er van de (nieuwe) feiten of omstandigheden, terwijl het verzoek eveneens zal moeten voldoen aan het bepaalde in artikel 107 lid 2 van de Wet op het notarisambt.

4.3. Het hof heeft in zijn uitspraak van 13 juni 2017 de bestreden beslissing van de kamer vernietigd, omdat die is genomen mede door een persoon die hiertoe niet bevoegd was, en de zaak zelf afgedaan. Verzoeker voert hiertegen thans aan dat de bestreden beslissing nietig is en dat de zaak terugverwezen had moeten worden, zodat zijn tuchtklacht in twee instanties in volle omvang behandeld wordt.

Uit de uitspraak van 13 juni 2017 blijkt dat het beroep op nietigheid toen ook reeds is gevoerd. Reeds hierom is er geen sprake van een nieuw feit als bedoeld onder 4.1.

4.4. Verzoeker stelt verder dat het hof is “voorgelogen” door de notaris dat hij geen betalingen buiten de boedel om heeft ontvangen, waarop zijn door het hof verworpen klacht iii ziet. Hij verwijst hierbij naar bijlage 1 bij zijn verzoekschrift, verkregen op 20 juli 2017, waaruit volgens hem volgt dat de notaris op 19 juni 2014 ook met de Federale Overheidsdienst Financiën, de Belgische belastingdienst (hierna FOD), een afspraak heeft gemaakt om een factuur van € 2.000 exclusief BTW te mogen indienen.

Door verzoeker is voorts aangevoerd dat een en ander ook reeds blijkt uit de door de notaris op 7 maart 2014 ingediende boedelbeschrijving. Dat betekent dat geen sprake is van een nieuw feit of nieuwe omstandigheid zodat de in deze bijlage vervatte informatie niet kan leiden tot toewijzing van het herzieningsverzoek.

4.5. Verder voert verzoeker ten aanzien van rov. 6.16. van de uitspraak van het hof van 13 juni 2017, inhoudende dat het hof geen aanleiding heeft te twijfelen aan de echtheid van de in het geding gebrachte ‘verkoopovereenkomst’ en ‘ver-

klaring van schenking inboedel' welke door vader van verzoeker zijn ondertekend, het volgende aan. Die documenten bevatten niet de échte handtekening van zijn vader, wat wordt bevestigd in het (op verzoek van verzoeker opgestelde) deskundigenbericht van het Nationaal Forensisch Onderzoeksbureau van 8 februari 2018, overgelegd als bijlage bij zijn brief van 7 maart 2018.

Nu verzoeker reeds in de procedure die geleid heeft tot de uitspraak van 13 juni 2017 beroep heeft gedaan op de valse handtekening onder genoemde documenten, levert het thans in het geding gebrachte deskundigenbericht geen nieuw feit op.

4.6 Verzoeker uit ook bezwaren tegen rechtsoverweging 6.11. van de bestreden uitspraak, voor zover daarin is beslist dat niet gebleken is dat de notaris ten tijde van de eerdere tuchtprocedure (SHE/2014/73) van een mogelijke vordering van de FOD op de nalatenschap van vader op de hoogte was of had kunnen zijn. De notaris was reeds in 2014 (en dus niet pas in oktober 2015) op de hoogte van het recht van tweede hypotheek ten behoeve van de FOD. Dit blijkt uit – door verzoeker op 20 juli 2017 ontvangen – e-mailcorrespondentie tussen de notaris en de FOD in juni 2014, overgelegd als bijlage bij zijn verzoekschrift. Overigens blijkt dit volgens verzoeker ook uit de boedelbeschrijving die door de notaris is ingediend op 7 maart 2014. Dit betekent dat het hof door de notaris is voorgelogen in de tuchtprocedure die heeft geleid tot de beslissing van 13 juni 2017, aldus verzoeker.

Nu blijkens de eigen stelling van verzoeker dit blijkt uit de boedelbeschrijving, ingediend op 7 maart 2014, is geen sprake van een nieuw feit.

4.7 In hetgeen verzoeker voor het overige bij zijn verzoek om herziening naar voren heeft gebracht, liggen naar het oordeel van het hof geen feiten of omstandigheden besloten zoals hierboven onder 4.1. bedoeld. Indien en voor zover verzoeker hiermee beoogt de juistheid van de uitspraak van 13 juni 2017 alsnog te betwisten, kan dit niet tot het door hem beoogde gevolg leiden. Het (bijzondere) rechtsmiddel van herziening is immers niet gegeven om, anders dan op grond van enig nieuw feit of enige nieuwe omstandigheid als hiervoor bedoeld, een hernieuwde discussie te voeren over de betrokken zaak en evenmin om een discussie over de betrokken uitspraak te openen.

4.8 Het vooroverwogene leidt tot de conclusie dat het herzieningsverzoek moet worden afgewezen.

4.9 Het hiervoor overwogene leidt tot de volgende beslissing.

5. *Beslissing*

Het hof wijst het herzieningsverzoek af.

NOOT

Deze noot heeft betrekking op «TT» 2018/67 en «TT» 2018/68.

In het in Tijdschrift Tuchtrect afl. 2, juni 2018¹ gepubliceerde artikel 'Herziening in het tuchtrect bezien' zijn de hobbels besproken die moeten worden genomen voor een succesvol herzieningsverzoek. Wij concludeerden dat het met het oog op het herstellen van eventuele rechterlijke dwalingen goed is dat de mogelijkheid van herziening in zowel het notarieel, het advocatuurlijke, het medisch en het accountantstuchtrect bestaat.

Bij de bespreking van herziening in het notarieel tuchtrect kwam naar voren dat een verzoek tot herziening zelden succesvol is. Zo is ook het herzieningsverzoek in de gepubliceerde beslissing van het gerechtshof Amsterdam d.d. 5 juni 2018 afgewezen, omdat er volgens het hof geen sprake was van nieuwe feiten en/of nieuwe omstandigheden. In lijn met de vaste jurisprudentie overweegt het hof dat het bijzondere rechtsmiddel van herziening niet is bedoeld om een hernieuwde discussie over de zaak te voeren en evenmin om de discussie daarover te openen.

De gepubliceerde beslissing van het gerechtshof Amsterdam d.d. 7 augustus 2018 is interessant als aanvulling op het hiervoor genoemde artikel in Tijdschrift Tuchtrect. Het gerechtshof bevestigt namelijk dat het is mogelijk is om hoger beroep in te stellen tegen een beslissing van de kamer op een herzieningsverzoek, tenzij de uitspraak waarvan herziening is verzocht niet vatbaar is voor hoger beroep (zoals bijvoorbeeld een uitspraak waarbij verzet ongegrond is verklaard). Dit laatste is slechts anders indien er sprake is van zodanig ernstige schending van een goede procesorde en/of van zo fundamentele rechtsbeginselen dat van een eerlijke en onpartijdige be-

1 «TT» 2018/23

handeling van de zaak geen sprake meer kan zijn.

Mr. M.C.J. Höfelt
Advocaat bij Van Doorne N.V en redactielid van
Tijdschrift Tuchtrecht.

68

Herziening in het notarieel tuchtrecht herzien

Gerechtshof Amsterdam
7 augustus 2018, 200.230.391/01 NOT,
ECLI:NL:GHAMS:2018:2799
(mr. A.H.N. Stollenwerck, mr. J.H. Lieber, mr.
M. Bijkerk)
Noot Mr. M.C.J. Höfelt

Notarieel tuchtrecht. Herziening. Ontvanke- lijkheid. Doorbreking appelverbod. Hoger beroep.

[Wna art. 99 lid 19]

Een verzoek tot herziening is zelden succesvol. Het gerechtshof bevestigt dat het is mogelijk is om hoger beroep in te stellen tegen een beslissing van de kamer op een herzieningsverzoek, tenzij de uitspraak waarvan herziening is verzocht niet vatbaar is voor hoger beroep (zoals bijvoorbeeld een uitspraak waarbij verzet ongegrond is verklaard).

[klaagster],
wonend te [plaats],
appellante.

Hof:

1 Het geding in hoger beroep

1.1. Appellante (hierna: klaagster) heeft op 28 december 2017 een beroepschrift – met bijlagen – bij het hof ingediend tegen de beslissing van de kamer voor het notariaat in het ressort 's-Hertogenbosch (hierna: de kamer) van 4 december 2017 (ECLI:NL:TNORSHE:2017:27).

1.2. Notaris mr. [naam] (hierna: de notaris) heeft geen gebruik gemaakt van de hem geboden gele-

genheid om op het hoger beroep van klaagster een schriftelijke reactie in te dienen.

1.3. De zaak is behandeld ter openbare terechtzitting van het hof van 8 maart 2018. Klaagster is behoorlijk opgeroepen, maar niet verschenen. De notaris is verschenen, vergezeld van zijn echtgenote. De notaris heeft het woord gevoerd aan de hand van een aan het hof overgelegde pleitnota. Van deze zitting is een proces-verbaal opgemaakt.

2 Stukken van het geding

Het hof heeft kennis genomen van de inhoud van de door de kamer aan het hof toegezonden stukken van de eerste instantie en de hiervoor vermelde stukken.

3 De procedure

3.1. Op 10 augustus 2015 heeft klaagster een klacht ingediend tegen de notaris wegens het onzorgvuldig handelen bij de afwikkeling van de nalatenschap van haar vader.

Meer in het bijzonder heeft deze klacht betrekking op het feit dat de notaris een onjuiste schriftelijke mededeling heeft gedaan, inhoudende dat [naam bank] en [naam bank] (hierna gezamenlijk: [de bank]) belanghebbenden zijn in de nalatenschap van de vader van klaagster. Volgens klaagster heeft de notaris ten onrechte gereageerd op informatieverzoeken van [de bank].

3.2. Bij beslissing van 11 september 2015 heeft de plaatsvervangend voorzitter van de kamer geoordeeld dat de klacht kennelijk niet-ontvankelijk is, zodat hij aanleiding heeft gezien de klacht terstond af te wijzen overeenkomstig het bepaalde bij artikel 99 lid 5 van de Wet op het notarisambt (Wna).

3.3. Bij brief van 21 september 2015, door de kamer ontvangen op 23 september 2015, heeft klaagster verzet ingesteld tegen voormelde beslissing. Het verzetschrift is behandeld op de terechtzitting van 14 november 2016. De notaris is ter zitting verschenen, klaagster niet. De kamer heeft bij beslissing van 16 januari 2017 het verzet van klaagster ongegrond verklaard.

3.4. De beslissing van 16 januari 2017 is mede gegeven door mr. R.J.M. van den Heuvel in zijn hoedanigheid van plaatsvervangend belastinglid van de kamer (hierna: het belastinglid). Bij besluit van de Minister van Veiligheid en Justitie van 23 juni 2016 is hij met ingang van die datum als zodanig benoemd.

3.5. Bij afzonderlijke brief van 3 mei 2017 heeft de voorzitter van de kamer, mr. Wiertz-Wezenbeek (hierna: de voorzitter), klagster en de notaris meegedeeld dat de Belastingdienst de kamer heeft bericht dat mr. Van den Heuvel voornoemd niet als belastinglid benoemd had mogen worden, als gevolg waarvan hij niet bevoegd was om als belastinglid deel uit te maken van de kamer.

3.6. Bij afzonderlijke brief van 8 juni 2017 heeft de voorzitter klagster en de notaris bericht:

“(..) Zoals u weet, was één van de leden die in deze klachtzaak uitspraak heeft gedaan, niet formeel bevoegd om deel uit te maken van de kamer voor het notariaat. Op de vraag wat dit betekent voor uw zaak, is helaas geen eenduidig antwoord te geven.

Op 30 mei jl. heeft de notariskamer van het gerechtshof Amsterdam, de hoogste tuchtrechter, in een andere zaak (waarin in eerste instantie ook een onbevoegd lid deelnam) in hoger beroep uitspraak gedaan [hof: zie ECLI:NL:GHAMS:2017:1928]. Daarin oordeelt het gerechtshof wat in dát concrete geval het gevolg is van die onbevoegdheid. Ik zend u hierbij een kopie van die beslissing van het gerechtshof.

Mocht u naar aanleiding van deze brief vragen hebben, dan kunt u contact met ons opnemen. (...)”

3.7. Klagster heeft bij e-mailbericht van 13 juni 2017 op voormelde brief gereageerd en aan de voorzitter gevraagd: *“In het kader van zorgvuldige rechtspleging, verzoek ik u aan te geven welke beslissing u in deze zaak gaat nemen, die recht doet aan ons rechtssysteem.”*

Naar aanleiding van dit verzoek is klagster (telefonisch) uitgenodigd voor een gesprek met de voorzitter. Klagster heeft schriftelijk te kennen gegeven af te zien van een dergelijk gesprek.

3.8. Klagster heeft op 5 juli 2017 bij de kamer een herzieningsverzoek ingediend. De notaris heeft geen gebruik gemaakt van de hem geboden gelegenheid om op het herzieningsverzoek te reageren.

3.9. Bij de bestreden beslissing van 4 december 2017 heeft de kamer klagster niet-ontvankelijk verklaard in haar verzoek tot herziening.

4 Herzieningsverzoek

Hoewel klagster in haar herzieningsverzoek van 5 juli 2017 expliciet stelt dat haar verzoek tot herziening ziet op de (voorzitters)beslissing van 11 september 2015, is het hof van oordeel dat zij alleen maar bedoeld kan hebben herziening te vra-

gen van de (verzet)beslissing van 16 januari 2017. Het hof leidt dit af uit de door klagster gegeven toelichting op haar herzieningsverzoek, te weten dat de (verzet)beslissing is genomen door een onbevoegd belastinglid, alsmede uit haar e-mailbericht van 13 december 2017 (gericht aan de kamer) en haar beroepschrift van 27 december 2017, waarin zij benadrukt dat het herzieningsverzoek gaat over ‘*de rel met het onbevoegde belastinglid*’.

5 Standpunt van de notaris

De notaris heeft verweer gevoerd. Het standpunt van de notaris wordt, voor zover relevant, hieronder besproken.

6 Beoordeling

6.1. Het hof heeft de mogelijkheid van herziening reeds aanvaard in verschillende beslissingen. Ook de mogelijkheid van het instellen van hoger beroep tegen een beslissing van de kamer op een herzieningsverzoek (ongeacht of door de kamer daarop inwilligend dan wel afwijzend is beslist) heeft het hof al aanvaard.

6.2. Indien de uitspraak waarvan herziening is verzocht niet vatbaar is voor hoger beroep, zoals een uitspraak waarbij het verzet ongegrond is verklaard, staat ook geen hoger beroep open tegen de herzieningsuitspraak. Dit appelverbod of rechtsmiddelenverbod kan worden doorbroken indien sprake is van zodanig ernstige schending van een goede procesorde en/of van zo fundamentele rechtsbeginselen dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak geen sprake kan zijn. Deze essentiële regel behoort naar het oordeel van het hof ook te gelden in het notariële tuchtrecht.

6.3. Het voorgaande brengt met zich dat klagster in beginsel niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in haar hoger beroep. Zij heeft herziening verzocht van een uitspraak die niet vatbaar is voor hoger beroep conform het hier nog toepasselijke artikel 99 lid 13 van de Wet op het notarisambt (Wna) (met ingang van 1 januari 2018 vernummerd naar artikel 99 lid 19 Wna). Dit betekent dat ook geen hoger beroep openstaat tegen de uitspraak waarbij zij niet-ontvankelijk is verklaard in haar herzieningsverzoek, te weten de beslissing van 4 december 2017.

6.4. Vast staat echter dat de (verzet)beslissing niet is gegeven door een bevoegd ‘college’. De kamer heeft in de beslissing van 4 december 2017 daar-

aan ten onrechte op geen enkele wijze enig gevolg gegeven. Het enige rechtsmiddel dat openstaat tegen een (verzet)beslissing is herziening. Alleen door het verzoeken van herziening kon klaagster de onbevoegdheid van de kamer aan de orde stellen. Naar het oordeel van het hof had de kamer in de beslissing van 4 december 2017 de nietigheid van de (verzet)beslissing moeten vaststellen en opnieuw, maar in de volledige samenstelling, een oordeel moeten geven over het verzet van klaagster. De kamer heeft dit ten onrechte nagelaten en daarmee een fundamenteel rechtsbeginsel geschonden. Dit rechtsbeginsel bestaat erin dat het laten voortbestaan van uitspraken die niet zijn gegeven door een bevoegde kamer zoveel als mogelijk wordt voorkomen. Het vorenstaande levert naar het oordeel van het hof een grond op voor doorbreking van het appelverbod, zodat klaagster ontvankelijk is in haar hoger beroep. Nu het hoger beroep (ook) ertoe strekt om onregelmatigheden in de eerste aanleg te herstellen en het hof in hoger beroep de zaak op de voet van artikel 107 lid 4 Wna opnieuw in volle omvang behandelt, zal het hof de zaak zelf afdoen. Voor terugwijzing van de zaak naar de kamer zijn onvoldoende gronden gesteld of gebleken.

6.5. In hoger beroep heeft klaagster aangevoerd dat de (verzet)beslissing nietig is omdat deze mede is gegeven door een onbevoegde belastinginspecteur en dat met die informatie ten onrechte niets is gedaan in de beslissing van 4 december 2017 van de kamer.

Onbevoegde belastinginspecteur

6.6. Vaststaat dat een van de leden van de kamer die de (verzet)beslissing heeft genomen ten tijde van de procedure in eerste aanleg, meer in het bijzonder ten tijde van de beslissing, niet de kwaliteit bezat die hij op grond van artikel 94 lid 6 Wna moest hebben om deel van de kamer te kunnen uitmaken. Het bepaalde in artikel 95 lid 1 Wna impliceert dat het verlies van de vereiste kwaliteit van rechtswege tot verlies van het lidmaatschap van de kamer leidt. Daaruit volgt dat de (verzet)beslissing van de kamer mede is genomen door een persoon die hiertoe niet bevoegd was. Naar analogie van artikel 5 lid 3 Wet RO is de (verzet)beslissing van de kamer dus nietig. Gelet op de beschikking van de Hoge Raad in de Meavita-zaak (HR 18 november 2016, ECLI:NL:HR:2016:2607, NJ 2017/202) is het hof van oordeel dat 'nietigheid' in dit geval niet het-

zelfde betekent als 'non-existent'. Het hof zal de (verzet)beslissing dan ook vernietigen.

Verzet van klaagster

6.7. Bij beslissing van 11 september 2015 van de plaatsvervangend voorzitter is overwogen dat de klacht van klaagster zoals hierboven onder 3.1. omschreven een herhaling vormt van een eerdere klacht, te weten de klacht met nummer SHE/2013/91 (beslissing van 17 maart 2014). Ook daar ging het om de afwikkeling van de nalatenschap van de vader van klaagster en de betrokkenheid van de notaris daarbij, met name ten aanzien van diens contacten met en opstelling ten opzichte van [de bank]. Naar het oordeel van de plaatsvervangend voorzitter heeft de notaris in redelijkheid kunnen menen dat met de beoordeling van het tuchtrechtelijk aspect in de klacht met nummer SHE/2013/91 de tuchtrechtelijke beoordeling van het desbetreffende handelen is geëindigd. De klacht is kennelijk niet-ontvankelijk verklaard en afgewezen.

6.8. Met de plaatsvervangend voorzitter is het hof van oordeel dat de handelwijze van de notaris en zijn opstelling jegens [de bank] in verband met de afwikkeling van de nalatenschap van de vader van klaagster reeds aan de orde is geweest in de procedure met klachtnummer SHE/2013/91 (en later in hoger beroep, beslissing van 9 september 2014, ECLI:NL:GHAMS:2014:3749). Het hof leidt dit af uit de brief van 18 november 2013 (dupliek van de notaris waarnaar klaagster in haar klacht heeft verwezen) en rechtsoverweging 4.4. van de beslissing van 17 maart 2014. Nu een latere klacht over "hetzelfde feit" niet opnieuw kan worden beoordeeld (het ne-bis-in-idem beginsel), is het hof van oordeel dat het verzet van klaagster ongegrond zal moeten worden verklaard.

6.9. Het hiervoor overwogene leidt tot de volgende beslissing.

7 Beslissing

Het hof:

- verklaart klaagster ontvankelijk in haar hoger beroep;
- vernietigt de bestreden beslissing van 4 december 2017;
- en, opnieuw beslissende:
  - vernietigt de (verzet)beslissing van 16 januari 2017;
  - beslist alsnog op het verzet van klaagster tegen de beslissing van de plaatsvervangend voorzitter

van 11 september 2015 en verklaart dit verzet ongegrond.

NOOT

Onder «TT» 2018/69

Mr. M.C.J. Höfelt
Advocaat bij Van Doorne N.V en redactielid van
Tijdschrift Tuchtrecht.

69

Ontvankelijkheid klacht tegen verpleegkundig manager

Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg
3 juli 2018, C2018.017,
ECLI:NL:TGZCTG:2018:204
(mr. A.D.R.M. Boumans, voorzitter, mr. A. Smeeïng-van Hees, mr. H. de Hek, P. Nieuwenhuizen-Berkovits, P.A.M. Storck)
Noot Mr. V.C.A.A.V. Daniels

Medisch tuchtrecht. Verpleegkundig manager. Ontvankelijkheid. Tweede tuchtnorm. Tuchtprocesrecht.

[Wet BIG art. 47]

Patiënt heeft op 12 december 2016 op voorschrift van de behandelend arts op de afdeling waarvan verweerder de verpleegkundig manager is een infuus gehad met een nieuw medicijn dat kort daarvoor was vrijgegeven. Bij de voorbereiding van het infuus bleek het protocol dat hierop betrekking heeft niet toegankelijk te zijn via het centraal protocollen beheerssysteem. Op verzoek van de dienstdoende verpleegkundigen heeft de behandelend arts het protocol voorafgaand aan de toediening van het infuus naar de afdeling gebracht en gezegd dat de behandeling doorgang kon vinden. Vervolgens heeft verweerder toestemming voor behandeling gegeven, nadat hij geconstateerd had dat het protocol aanwezig was. Achteraf is gebleken dat het papieren protocol wel op de afdeling aanwezig was, maar door

de teamleider – die op 12 december 2016 afwezig was – was opgeborgen in een afgesloten kast. Tegen verweerder in de hoedanigheid van verpleegkundig manager van de afdeling is door de patiënt een klacht ingediend. Het Regionaal Tuchtcollege heeft klager deels niet ontvankelijk verklaard in zijn klacht en de klacht voor het overige ongegrond verklaard. Klager is van deze beslissing in beroep gekomen. Het Centraal Tuchtcollege vernietigt de beslissing, verklaart klager op basis van de tweede tuchtnorm ontvankelijk in zijn gehele klacht en verklaart de klacht op alle onderdelen ongegrond.

A., wonend te B., appellant, klager in eerste aanleg,
tegen
C., verpleegkundige, werkzaam te D., verweerder in beide instanties, gemachtigde: mr. W.R. Kastelein, werkzaam te Zwolle.

Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

1. Verloop van de procedure

A. – hierna: klager – heeft op 13 juni 2017 bij het Regionaal Tuchtcollege te Den Haag tegen C. – hierna: de verpleegkundige – een klacht ingediend. Bij beslissing van 9 januari 2018 onder nummer 2017-119b heeft dat College klager deels niet-ontvankelijk verklaard in zijn klacht en de klacht voor het overige ongegrond verklaard. Klager is van die beslissing tijdig in beroep gekomen. De verpleegkundige heeft een verweerschrift in beroep ingediend.

De zaak is in beroep behandeld ter openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van 24 mei 2018 waar de verpleegkundige en zijn gemachtigde zijn verschenen en het woord hebben gevoerd.

2 Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd.

“2. De feiten

2.1 Klager is sinds enige jaren in verband met astma onder behandeling bij de afdeling longziekten van het E. in D. Klager heeft op voorschrift van de behandelend arts op 12 december 2016 op de afdeling Dagbehandeling en Kortverblijf (hierna: DBKV of de afdeling) een infuus gehad met het middel Rezlizumab (hierna ook: het middel). Het